

[Thor Pedersen]

at regeringen agter at gribe ind, hvis vi ikke skulle få ret. Det må da være mere fair end at vente og se deres handlinger og efterfølgende komme og sige på ny: ja men vi er nødt til at gribe ind, fordi I ikke har fulgt henstillingen. Vi tror altså på amter og byråd, og vi tror også, det er unødvendigt at gribe ind vedrørende driftssiden.

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

Jeg kan slet ikke forstå, at det kan siges, at det står på stand mod påstand i denne sag. Jeg stillede hr. Thor Pedersen det spørgsmål: hvis det, man vil, er at hindre, at der sættes nye aktiviteter i gang, kan man så ikke nøjes med at lægge afgift på nye aktiviteter? Hvorfor straffe de kommuner med en 10 pct.s afgift, som ikke er i stand til at komme ud af de projekter, der for længst er sat i gang, uden at det betyder alvorlige brud på kontrakter og giver dem ganske alvorlige problemer? Det er ikke en påstand, hr. Thor Pedersen, det er et spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

Svaret til hr. Henning Rasmusen vil være, at der er jo en mulighed for at genforhandle kontrakter, og at der kan være en mulighed for at strække allerede igangsatte bygge- og anlægsopgaver. Det, man i og for sig indicerer også her over for amter og kommuner, er den alvor, hvormed regeringen ser på problemerne vedrørende bygge- og anlægsaktiviteterne.

Men jeg vil godt give det tilsagn til hr. Henning Rasmussen, at det er et af de områder, der kan diskuteres under udvalgsarbejdet med venstres synspunkter i baghovedet, om der er urimeligheder forbundet med allerede indgåede kontraktforhold.

Agerschou (SF):

Den 7. november 1985 behandlede folketinget en forespørgsel til indenrigsministeren med ordlyden:

»Agter regeringen at foretage indgreb over for de vedtagne budgetter i kommuner og amter for 1986?«

Som socialdemokratiet, der havde stillet forespørgslen, mente SF, at det ville være

mest reelt over for befolkningen, hvis regeringen før kommunevalget meddelte, om den ville foretage et økonomisk indgreb eller ej. Det lykkedes ikke at få et klart svar. Både indenrigsministeren og ordførerne for de borgerlige partier talte med vat i munden i bestræbelserne på at undgå at komme til at sige noget.

Men forslaget, der behandles i dag, viser, at vi havde ret, når vi dengang konkluderede, at indenrigsministeren stensikkert ville fortsætte med sin pisk over for kommunerne.

Vi havde også ret, når vi sagde, at en af de første opgaver, de nye kommunalbestyrelsesmedlemmer af indenrigsministeren ville blive tvunget til at gå i gang med, ville være at indskrænke de budgetter, de gamle kommunalbestyrelsesmedlemmer havde vedtaget. Regeringen ønskede ikke dengang at sige det klart. Man ville ikke give befolkningen et ærligt grundlag at vælge medlemmer til kommunalbestyrelser og amtsråd på.

Offensiven over for kommunerne består af flere dele: kommunerne skal betale en statsafgift på 10 pct. af de budgetterede bruttoanlægsudgifter i 1986. For de anlægsprojekter, hvortil der ikke ved lovforslagets fremsættelse forelå en anlægsbevilling, er statsafgiften dobbelt så høj.

De nyvalgte kommunalbestyrelsesmedlemmer får dog en chance for at vise, at de er artige og gør, hvad indenrigsministeren siger de skal. De vil nemlig få mulighed for inden 1. april 1986 at revidere anlægsbudgettet for selv samme år. I det omfang de nye kommunalbestyrelsesmedlemmer på den måde er duksedrenge og duksepiger og reducerer de budgetterede anlægsudgifter, begrænses statsafgiften tilsvarende. På den måde bliver de nye kommunalbestyrelsesmedlemmer allerede fra starten belært om, at de skal være statsmagtens lakajer, og at det er en fejl, hvis de har gjort sig illusioner om noget andet.

Hvilke områder det vil gå ud over, er regeringen bedøvende ligeglad med. F.eks. er der ingen tvivl om, at flere års hårdt arbejde med forbedringer af miljøet vil blive bremset, men det tages der ikke hensyn til.

Regeringen mener heller ikke, at kommunalbestyrelserne har opført sig pænt, da de i efteråret lagde driftsbudgetter for 1986. Der vil være en vækst i forhold til regnskabet for 1984, en efter vores opfattelse nødvendig vækst, hvis man overhovedet tror på, at kom-